

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 103.397 van 8 februari 2002
in de zaak A. 103.901/X-10.319.**

In zake :

Dirk VERHULST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat F. DELPORTE,
kantoor houdende te 8520 KUURNE,
Koning Albertstraat 13

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk VERHULST op 25 april 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 6 april 2001 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 15 juni 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij hem de vergunning wordt verleend voor het bouwen van een vervangingswoning aan de Pastorijstraat 11 te Tielt, op een perceel kadastraal bekend Sectie C, nr. 214k;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPs;

Gelet op de beschikking van 21 juni 2001 waarbij het verslag en het dossier ter griffie worden neergelegd;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 januari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. DELPORTE, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat V. VAN DE KEERE, die, loco B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op 3 november 1999 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tielt een bouwaanvraag heeft ingediend voor het slopen van een bestaande woning en het bouwen van een woning (vervangingswoning) op een perceel gelegen aan de Pastorijstraat 11 te Tielt, kadastraal bekend Sectie C, nr. 214k; dat het betrokken perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgesteld gewestplan Roeselare-Tielt is gelegen in agrarisch gebied, met nadere aanwijzing "reservegebied voor woonwijken"; dat hierop de volgende aanvullende voorschriften van toepassing zijn :

"De gebieden die als reservegebied voor woonwijken zijn aangeduid, kunnen op initiatief van de gemeente of de vereniging van gemeenten worden bestemd voor de aanleg van woonwijken die als een stedenbouwkundig geheel zijn opgevat en waar alleen zijn toegelaten: eengezinswoningen, kleine landeigendommen, groene ruimten en socio-culturele inrichtingen alsmede gebouwen voor handel, dienstverlening of ambachtelijke en kleine bedrijven, die voor het normaal functioneren van de woonwijk noodzakelijk zijn. In de woonwijken mag de bouwdichtheid 25 woningen per hectare niet overschrijden en moet de globale oppervlakte van de groene zone tenminste 45 m² per woning bedragen. De bestemming van woongebied kan maar worden verwezenlijkt nadat zij in een door ons goedgekeurd bijzonder plan van aanleg is vastgesteld. De goedkeuring kan maar worden gegeven nadat is gebleken dat de bestemming van woongebied aan een werkelijke noodzaak beantwoordt. Zolang in het derde lid bedoelde plan van aanleg door ons niet is goedgekeurd, mogen in het betrokken gebied slechts werken en handelingen worden uitgevoerd die overeenstemmen met de bestemming aangegeven door de grondkleur in het gewestplan.";

dat het betrokken perceel niet is gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg; dat het evenmin gelegen is binnen een behoorlijk vergunde niet vervallen verkaveling; dat tijdens het openbaar onderzoek geen bezwaarschriften worden ingediend; dat het college van burgemeester en schepenen op 24 november 1999 een gunstig advies heeft uitgebracht; dat de gemachtigde ambtenaar op 24 februari 2000 een ongunstig advies heeft uitgebracht; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 15 maart 2000 de gevraagde vergunning heeft geweigerd; dat verzoeker op 10 april 2000 beroep heeft ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen tegen voornoemd weigeringsbesluit; dat de bestendige deputatie bij besluit van 15 juni 2000 dit beroep ontvankelijk en gegrond heeft verklaard en de gevraagde vergunning heeft verleend; dat de gemachtigde ambtenaar op 14 juli 2000 beroep heeft ingesteld tegen voornoemd besluit van de bestendige deputatie bij de Vlaamse regering; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media bij het bestreden besluit van 6 april 2001 het beroep van de gemachtigde ambtenaar heeft ingewilligd en het besluit van de bestendige deputatie van 15 juni 2000 heeft vernietigd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat

met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker betoogt wat volgt :

"Uw Raad heeft reeds aangenomen dat de onmogelijkheid een bouwplan te realiseren, gelet op de concrete omstandigheden, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan uitmaken (...).

Ook in deze zaak zijn zeer concrete omstandigheden te vinden die verzoe-kende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te doen lijden. Immers, de concrete woonsituatie is onhoudbaar. De twee kinderen (8 en 4 jaar oud) moeten samen in een slaapkamer slapen waar slechts plaats is voor een éénpersoonsbed en een kinderbedje met spijlen.

Deze kinderen worden ook ouder: de jongste zal ook een éénpersoonbed nodig hebben, beiden zullen toch een bureautafel wensen voor hun huiswerk.

In deze omstandigheden is het onvermijdelijk dat, gezien de duur van een vernietigingsprocedure, verzoeker met zijn gezin de woning zal moeten verlaten of de kinderen elders zal dienen onder te brengen.

Dit nadeel is, gezien het gezinsleven, zeker niet louter pecuniair.";

Ovewegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zijn rechtstreekse oorzaak moet vinden in het aangevochten besluit; dat in casu de naar verzoekers bewering te enge behuizing voor zijn twee kinderen, die overigens in het verzoekschrift tot schorsing niet wordt gestaafd aan de hand van bewijskrachtige gegevens, zijn oorzaak vindt in zijn huidige woonsituatie en niet in het aangevochten weigeringsbesluit; dat verzoeker daarenboven evenmin enig concreet gegeven bijbrengt waaruit kan blijken dat alleen de schorsing van de tenuitvoerlegging van het aangevochten weigeringsbesluit een oplossing kan bieden voor de beweerde te enge behuizing van zijn twee kinderen, temeer daar uit de vergunningsaanvraag blijkt dat deze eveneens de sloop inhoudt van de thans door hem betrokken bestaande woning; dat voorts de tijd die een annulatieprocedure in beslag neemt niet in aanmerking kan worden genomen, aangezien, naar de bedoeling van de wetgever, het moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en niet uit de tijd die de annulatieprocedure in beslag neemt; dat het ingeroepen nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht februari 2002, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.